

dande emot detta sätt att fånga, en undantagslag för denna provins, anser Utskottet sig böra vördsamt hemställa,

att Riksdagen icke bifaller Herr Ola Nilssons ifrågavarande motion.

Stockholm den 15 Mars 1870.

På Utskottets vägnar:

Axel Th. Gustafson.

Reservationer:

af Herrar *Ola Nilsson* och *Anders Andersson.*

N:o 16.

Ank. till Riksd. Kansli d. 15 Mars 1870, kl. 10 f. m.

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 3, i anledning af Herr Lars Erssons motion (N:o 229) om förändring i Kongl. Stadgan den 31 Januari 1855, angående justering af mått, mål och vikt.

Uti sin ifrågavarande till Utskottet hänvisade motion har Herr *Lars Ersson* föreslagit, att Riksdagen skulle besluta, att "omjustering af mått, målkärl och vichter för landsorter eller landsbygd bör ske hvar tredje år, med undantag för längdmått."

Till

Till stöd för detta sitt förslag har motionären anført, att, vid justering på landet af vigter och målkärl, den iakttagelsen skulle blifvit gjord, att dessa på några år icke undergå förändring; samt att den årligen återkommande justeringen dels ofta är förenad med dryga kostnader och långa resor för den enskilda personen, som idkar handel och rörelse, och dels ökar, utan motsvarande nytta, utgifterna för socknemagasinerna, hvilka äro välgörenhetsinrättningar, afsedda för den i behof stadde mindre jordbrukaren.

Likartade motioner hafva blifvit väckta vid riksdagen 1868 af Herr Johan Erickzon och vid sistlidet års riksdag af Herr A. J. Sandstedt. Begge de Tillfälliga Utskott, som behandlade dessa motioner, tillstyrkte Riksdagen att lemna dem utan afseende, hufvudsakligen af de skäl, att, enligt *nu gällande* förnyade nådiga stadga om mått och vikt af den 10 November 1865, årlig justering endast erfordras för målkärl och vigter, som begagnas i Kronans magasin, eller vid in- och utlastning å fartyg, eller i öppna bodar eller magasin, der handel och rörelse idkas; att den, som ej i egentlig mening drifver handel, icke är pliktig att låta omjustera sina målkärl och vigter vid andra tillfällen än då de undergått reparation, eller på annat sätt veterligen förändrats; samt att vid handel och rörelse, äfven i landsbygd, målkärl och vigter ofta kunde vara utsatta för så mycken nötning, att årlig justering vore erforderlig.

På dessa skäl, emot hvilka ingen erinran blifvit gjord vid 1868 och 1869 årens riksdagar, och hvilka, enligt Utskottets åsigt, fortfarande ega full giltighet, synnerligast som, om ock de årliga omjusteringarne äro förknippade med partiela olägenheter, dessa dock måste anses uppvägda af fördelen för såväl köpare som säljare, att fullkomligt riktiga mått, målkärl och vigter vid handel begagnas, hemställer Utskottet vördsamt,

att Herr Lars Erssons motion må lemnas utan afseende.

Stockholm den 15 Mars 1870.

På Utskottets vägnar:

Axel Th. Gustafson.